

לבוש מלכות

(9) ספר ליקוטי אמרים - אות טז

והנה מרדכי ידע את כל אשר נעשה ואמרו ז"ל (מגילה ז'). ברוח הקודש, היינו מה שנעשה למעלה דנחתם בטבעתו של מלכו של עולם שאין להשיב, אבל ידע כי רצון ה' יתברך להשתדל לטובת ישראל אפילו נגד רצונו וכידוע המשל ממלך שכעס על בנו ומכל מקום נהנה מי שמקרב (בבא בתרא י'). ועל כן חישב לתפוס מדתו של המן לבוא בעקיפין להצילם ושלח לאסתר לבוא לפני המלך אשר לא כדת דבגילוי עריות יהרג ואל יעבור, ואף דאמרו בסוף פרק בן סורר ומורה (סנהדרין ע"ד ע"ב) קרקע עולם שאני זה נלמד אחר כך מאסתר דבאמת לא היה איסור, אבל הם לא נתברר אצלם עדיין הלכה זו ועל כן לא רצתה אסתר תחילה וגם כן אחר כך אמרה שהוא שלא כדת, אבל נתרצת לעשות שלא כדת ולאבד אף עולם הבא בשביל הצלת ישראל וזה פירוש כאשר אבדתי רצה לומר בעולם הזה שנטמעה בין העמים אבדתי בעולם הבא גם כן

(32-33) ספר תפארת שלמה על מועדים - רמזי פורים

כי אם החרש תחרישי בעת הזאת כו' (אסתר ד, יד). הנה כבר בארנו כי זה שורש העבדות של הצדיקים להיות תמיד במס"נ כדי לכפר על בנ"י כמ"ש משרע"ה (שמות לב, לב) ואם אין מחני כו'. וזהו ה' ענין מרדכי כאשר כבר ידע כי הוא התגולל על בנ"י כל הרעה הגדולה הזאת ובכל זאת התגרה עם המן בכל עת עברו לפניו בשער המלך לבלתי השתחוה לו. ולכאורה לא היה זה מן הדין להתגרות עם הרשע הזה (ברכות סא, ב) כי ר"ע אמר מתי יבא לידי ואקיימנו אך אינו מחויב לרדוף אחר המס"נ כדי שיהרג על קדוש השם. אך באמת כוונת מרדכי ה' ליהרג כדי לכפר על בנ"י. וזה שאמר לאסתר על תשובתה (אסתר ד, יא) כי כל איש אשר יבא אל המלך אשר לא יקרא אחת דתו להמית. השיב לה אדרבא בזה אני חפץ ועתה היא העת הרצון למס"נ עבור כלל ישראל (שם ד, יד) ואת ובית אביך תאבדו. וכאשר הסכימה עמו כמ"ש (שם ד, טז) וכאשר אבדתי אבדתי. הנה באמת נצמח מזה ובאה הישועה על ידם:

(40-41) ספר תקנת השבין - אות ה

ומצד האהבה יוכל להכניס עצמו לענין כזה על דרך עבירה לשמה דיעל, ולא מצינו בפירוש בתורה שדבר זה מותר רק מהתם הוא דילפינן והיא מרוב חשקה ואהבתה להצלת ישראל ולבער צורר ואויב ה' כמוהו מהעולם לא הביטה על העבירה ועל הזוהמא שהטיל כמו שאמרו (נזיר כ"ג ע"ב) שדבר זה רעה הוא אצלה, מכל מקום הפקירה גם נפשה בשביל דבר זה שחשבה אפילו אין שום היתר לדבר זה והיא תענש על זה מכל מקום מוטב תאבד היא ויאבד צורר ה' מהעולם, ועל דרך זה עשתה אסתר במה שאמרה וכאשר אבדתי אבדתי (אסתר ד, ט"ז) היינו גם על אבדות הנפש חס ושלום על ידי מה שעשתה עבירה ברצון להצלת ישראל, וכן מה שאמר שמשון תמות נפשי עם פלשתים (שופטים ט"ז, ל') לשון תמות נפשי אינו מורה מיתת עולם הזה לבד שזהו מיתת גוף לבד והנפש תשוב אל האלקים ומיתת נפש היינו בעולם הבא וכמו שכתבתי במקום אחר על פסוק תמות נפשי מות ישרים דבלעם:

תקנן השבין

אבדתי אבדתי (אסתר ד, ט"ז) היינו גם על אבדות הנפש חס ושלום על ידי מה שעשתה עבירה ברצון להצלת ישראל, וכן מה שאמר שמשון תמות נפשי עם פלשתים (שופטים ט"ז, ל'),

ועל זה אמר במצות האהבה בכל נפשך דפשוטו הוא כמו שאמרו (ברכות נ"ד). למסור נפשו ונשמתו גם כן בשביל אהבת ה' יתברך,

מדרש תהילים כב

מהו על אפיקי מים, האילת היא חסידה שבחיות ובזמן שהחיות צמאות מתכנסות אצל האילת והיא חופרת ומכנסת קרניה בקרקע ועורגת להקב"ה וקורע לה את התהום והמים עולים לה זהו כאיל תערוג.